

A

利

一

二
IV.

Nagyajtai Gergely-család énekeskönyve /1708/

- 1-38. számozott levél.

A Kolozsvári Egyetemi Könyvtár Kézirattárában

Jelzet: 2288.

Nagyajtai
Gergely - Énekeskönyv.

1708.

Neve hana Passione

Defuncti Alexandri

1544. Apr. 12.

ab anno

1553. la

1554. Apr. 12.

Sancti

man. me

hantig. gal. 100

1554. Apr. 12.

1554. Apr. 12.

ASSIO DOMINI THASIA

u u u / u u / u u u

Z mū Vrunk Jesus Christuskak kēn =

u u / u u u / u u u / u u u

szennedése, ilyenképpen következik az szent E

u u u / u u u / u u u / u u u

Vangyélisának, írások szerint, Az időben, mi =

u u / u u u u u / u u u u u u u

Koron el közelgetet volna az Pogátsának Innepé

u u / u u u / u u u / u u u

napja, mely Thásénak mondatik Vala, monda U

u u u / u u u / u u u / u u u

unk Jesus azco Tanítványinak. Tudgjátóké hogy

u u / u u u / u u u / u u u

Vét nap el mulván, Húsucának Innepé leszen, es

u u u / u u u / u u u / u u u

az Embernek Bia el árultatik, hogy megh fe

u u / u u u / u u u / u u u

Szittessék. Akkoren egybe gyülenek az Taj

u u / u u u / u u u / u u u

Tegedelmek, az Irástudok, es mind az N

Venei, Caiphasnak Palotájában. És tanázkor
tartának J. J. J. ellen, hogy őt meg fogják
és meg ölnéjék, és mondanak Vala. Ne ez J. J.
nepnapon, né talámtan indulat lenne, az kő n
ben. Mikor pedig J. J. J. volna Bethániában,
poklos Simónnak házában, eljőve egy Aszsony
állat, hozván Alabastrum kőből csinált szelen
czet, drága kenettel teljest, és meg nyitván a
czenet, önté azt J. J. J. nak fejére. Lát
pedig az Tanítványok, igen meg harag u
k kista mondrán. De mire lön ez

gy kár; nagy pénzen ezt eladhatták volna,
az szegényeknek oszthatták volna; Es zugod
k vala az Aszsony ellen. Mikor pedig J. J.
s meg értette volna, mőnda ő nekik. Mire nehez
tek ez Aszsonyi állatra, mert jó dolgot czele
dett én velem. Mindenkor veletek vādna k
gények, és mikor akarjátok jól tehettek ő vellek,
én nem mindenkor vagyok; Mert hogy ezt cze
edte, az én temettségemre mivelte; Bizony
ndom tő nektek, valamig ^{mind} predikáltatik, ez
lagon az Evangélium, és az ő emléke

meghirdetetik. **E**z mene pedig az Sántán su-
dásban, ki mondatik vala Ischáriotesnek, és el-
menvén szolla az Fő Papokkal, miképpen ötöt el-
adnája mondván; Mit adtok én nékem? és én ötöt
kézben adom tű néktek; Ezt halván az Sídok i-
gen örülnének rajta, és igirének neki. Hármincz ez-
üst pénzt, és az orától fogva, alkalmatosságot
keres vala, miképpen ötöt kézben adhatnája, El-
jőve azért az Húsvétnak Innepé^{napja}, mellyben az Bá-
ránt áldozni kel vala, Első napján azért az Bó-
gácsás Innepnek, megkérdeék Jესus az ő Tá-
nítványait; Hol akartok hinni megh-

észittsük az Húsvéti Báránt? És el küldé ket-
őt az Tanítványokban mondván; Menntek az Vá-
tisorban, és egy ember egy korsó vízzel fő elötök-
ben, és mondgyátok azt ő néki; Az Mester adt ná-
mágya te néked, te nállacl érzem megh az Húsvéti
Báránt, az én Tanítványimmal; El menvén azért
az Tanítványok, úgy találák mint Jესus mondot-
ta vala néktek, és megh késziték az Vátsorát,
és mikor estvé felé volna, el jőve Jესus az ő tizen-
két Tanítványival, és le telepedék vellek, és
fel kelvén az Vátsora, felül, le vete ruháját és
mondván magára. megh öltözteték.

vizet töltvén az medenczében, kezdé mosni Ta-

nitványinak lábokat, és megh törleni az kendővel,

Mikor pedig jult volna Simon Péterre, monda

néki Péter, Vram te mosodé meg az én lábaimat

Felele néki Jéhus, Az mit én most cselekeszem te

nem tudod, de ennek utánna megh tudod; Mon-

da néki Péter; Soha örökre megh nem mo-

sod az én lábaimot; Felele néki Jéhus; Az meg

nem moslak, nem téken részed te néked én vol-

Monda néki Péter; Vram nem csak lábai-

de mind kezeimét és lábamét; Monda

néki Jéhus; Az ki megh mosodot nem szük-

ség megh mosni, hanem csak az lábait. Tűis

tiszták vattok de nem minyájon; Mert tudgya-

vala az ki őtől el árulnája, azért monda hogy

nem vattok tiszták minyájon. Minekutána pe-

dig megh mosta volna lábokat, és reá uőtte vol-

na ruháját, ismét monda nekik; Tudgyátoké

mit cselekettem velek; Én Ikatok és Mester-

ek lévén, megh mostam lábaitokat, tűis egyitek

az másoknak; megh mossátok lábaitokat; Mat

thias 26:15-19

nekem bántam tőled; hogy

vizet töltvén az medenczében, kezdé mosni Ta-

nitványinak lábokat, és megh törleni az kendővel.

Mikor pedig jult volna Simon Péterre, monda

néki Péter, Vram te mosodé meg az én lábaimot

Teledé néki János, Az mit én most cselekeszem te

nem tudod, de ennek utánna megh tudod; Mon-

da néki Péter; Soha örökre megh nem mo-

sod az én lábaimot; Teledé néki János; Az mit

nem moslak, nem leszen részed te néked én velem

Monda néki Péter; Vram nem csak lábai-

te mind kezeimet és fejemet; Monda

néki János; Az ki megh mosodot nem szük-

ség megh mosni, hanem csak az lábait. Tüis

tiszták vattok de nem minyájon; Mert tudgya-

vala az ki őtől el árulnája, azért monda hogy

nem vattok tiszták minyájon. Minekutánna pe-

dig megh mosta volna lábokat, és reá uötte vol-

na ruháját, ismét monda nekik; Tudgyátoké

mit cselekettem velek; En Vratok és Mester-

ek lévén, megh mostam lábaitokat, tüis egyitek

az másoknak megh mossátok lábaitokat; Mat

telek bántam ti

hogy

lekeszeni, ti is úgy cselekedjétek. Mert bizony m

dom tünétek, nem nagyobb az Szolga az Ő Urának

Há azért ezeket értitek, boldogok vattok ha meg

cselekeditek. Es mikorán letelepedvén ennének

az Tanítványok, monda nekik János: Bizony

bizony mondom ti néktek, hogy edgyik közültek

ma engemet el árul. Ok pedig igen megh Szom

orán ezen kezdének egymásra nézni, és egy

között kérdezkedni, ki felől mondaná az

ki monda nekik János: Nemde én va

monda nekik János: Az ki

én velem, nyujtva kezét az táliban, az fizetőkör

zúl, az árul el engemet. De jaj annak az

Embernek, ki által az Embernek Tia El árultatik.

Jó lett volna, ha az az ember nem születet volna.

Feladvén pedig Judás ki őt el árulja vala mon

da: Nemde én vagyoké az Mester. Monda né

ki János: Te magad mondad. Es mikorán va

cseráltak volna, véne János az kenyeret, és mi

kor hálaköt adot volna, meg' Szegé és adá az Ő

Tanítványinak mondván: Vegjétek és egyetke

ez az én testem, mely ti esettek, halálra ad

adatik, ezt az én emlékezésemre tegyétek. Az

Pohártis véne minék utánna vacsorált volna, és ha

lákot adván adá az Tanítványoknak mondván:

Igyatok ebből minyájon, az én vérem új Testámén

nak vére, melly tñ éretek, és sokaknak bűnökb

czánattyáért ki ontatik. Ezt valamennyikér. Han

gyatok, az én emlékezésemre tegyétek. És minyájon

ivának belölle; És mőnda nekik. Bizony mőnda

tá nektek, nem iszom többé ez szőlő tőnek vizéből,

mikoron újjanán iszem veletek, az Mennék Orszá

felkelvén azért Judás ő közüllőke,

ningyarást ki mőne, immár pődig' éy vala. Mi-

koron azért Judás elment volna, mőnda Urunk Jē-

us; Mostan. clitsőittet meg az emberek fia,

s az Istenis meg clitsőittet ő benne. Ha az

ten meg clitsőittet benne, az Istenis meg clitső

ti őt ő magában, és mindigarást meg clitsőitti

tót. Hőczkaim, meg^{egy} keres ideig vőgyok veletek

erőstek engemet, és az hővő nēgyek, tñ most oda

em sőhettek. Mőnda neki Simon Péter. Hőam

káb hővő nēgj? Mőnda neki Jēsus, Az hővő

nēgyek, nem kővethetz tē mőd engemet, de

emik

de ennek utána követz. Mondá neki Péter. *Vkam*

miért nem követhetnék én most tégedet, életemet a-

dom té érteed; Felele neki Jézus. Életedet adod é-

retem? Bizony mondom té neked, hogy az Ka-

nem szoll ez éjjel, minekelötte háromszor megtagad-

engemet, hogy soha nem ismerél engemet. *Qlms Lm*

Es mikoron Jézus mind ezeket mondotta volna, es

az vaczora után ditsiretet enékletek volna, ki mé-

ne Jézus Bédron pataka mellé, az olajtáknak he-

gyére. Követék pedig ötöt az ő Tanítványi Es

akkoron monda nekik Jézus: Minyájon meg' bo-

ráncoktok tñ ez éjjel én bennem: mert meg' vagy-
va, meg' verem a' Páztort. Es a' nyáinak zuhai el-
szaltnak. De minek utána fel támadok, elől vez-
ek tőtököt Galileaában. Mondá neki Péter: De
ha minyájon meg' botráncokznaki's benned, de én soha
meg' nem botráncokzom. Mondá neki Jézus. Bizny
mondom té neked, hogy ez éjjel minek előtte az ka-
as szollana, háromszor meg' tagad engemet.
Es Péter annál inkább mondgya vala. Ha meg'h
elli's veled halnom, soha meg' nem tagadlak.
Azonképpen mind az több Tanítványok is mindanake
vala

vala. És akkoron mene János az Majorban, melly
Gecsemánénaké hivattatik, holót vala egy kert,
mellyben be mene, és az ő Tanítványi. Tudgya vala
pedig Judás is az helyett, mert gyakorta mégyen
vala oda János, az ő Tanítványival. Monda
azért az Tanítványoknak: Üllyetek le it mig
amoda menvén imátkozom. És melléje vevé
Pétert, Jacábót, és Jánost, és mikoron az helyre
jutot volna, kezde igen rettegni és bántani. És
monda nekik: Szomom az én Lelkem mind hala-
lig! Vigyázzatok én velem, és imátkozzatok,

hogy kísértetben ne jussatok. Ő pedig mint
egy háytásni földön, el mene töllok, és terdre es-
vén, arczal az földre borula, és imátkozik va-
la mondván: En Szerető Atyám! ha lehetséges
mullyék el ez a pohár én töllem, de maga nem
az én akaratom, hanem az tiéd legyen. És jöve
az ő Tanítványihoz, és aluva találá őket. És
monda Péternek: Simon aluszol-e? Ekképpen
nem vigyázhatálle egy óráig én velem. Vigyáz-
zatok és imátkozzatok, hogy kísértetben ne jus-
satok. Ismét másodszor is el menvén töllok,

ugyan azon beszéddel imátkozék. És mikor

kesenységgel igen meg szomorították, hogy szab-

ban imátkozik vala. És az veréjtek mint az

vér cseppek, le folynak vala róla. És akkor

fel kelvén az Incieságról, jöve az Tántrányokhoz.

És találá őket aluván, és monda ő nekik: Alu-

tok immár és nyugodgyatok! És hármaszor is

aménvén tollók, hasonlóképpen imátkozék. És

jöve az Tántrányokhoz, és monda nekik: Elegendig

eddig, kellyerek fel, mennyünk elejekben, mert imé

el közelget az ki engemet el árul! És imé

das eglik az tizenkettő közül, vévén sereget és

szolgákat mellette, az főpapoktól, és trisztidole

tol, jöve oda lámpásokkal, füstéllyokkal és bo-

tokkal. Zudás pedig jelt adott vala nekik mond-

ván: Valakit én még esokolandok, az az János.

Fogyátok még ötöt; János pedig tudván min-

deneket, kik követezendők valának, elejek-

ben mene és monda nekik: Kik kerestek?

Azok pedig mondának: Az Názárethbeli

Jánost; Monda nekik János: En vagytok.

Hogy pedig ezt monda nekik, hátra mentek

és leomlanak a földre, Ismét még' kérdé

két! Kik kerestek? Azok pedig' mondának! A

Názáretihéli Jézust, Mondá nekik Jézus: Ma

dom tünétek: hogy én vagyok, Ha azért engem

kerestek, hadgyátok ezeket el menni: Hogy bét

lyesedgyék az beszéd, melyet mondot vala! Ezek

közlül Attyám kiker emekem attál: Egyreys em

vesztetem el: Azonközben hozzá járulván h

da's, monda eo neki: Udvéz légy Mester: Es

meg' csokolá ötöt: Mondának neki Jézus: Ba

tom Judo mne jöttél! Csokolással árulok

te el az emberek fiát. Akkoron az Sidok ke

zeket, Jézusra még' fogák ötöt! Simon Pétemek

pedig' mikorön tön volna, ki voná azt és az Pari

gedelemnek szolgájához csapa, és az job' fület

l vágá! Az Szolgáinak pedig' Máthius vala

eve, Monda pedig' Jézus, Pétemek! Bocsás:

ad a te törödöt hüvellyébe, mert valakik fegy

ert fognak, fegyver miat el vesznek. Avagy vő

dé hogy nem kérhettem volna Attyámat, és adna

bbet tizenkét sereg Angyalnál! Avagy azt

karodé, figgy a Pohárt melyet Attyám nekem

adott még ne ígyani. Avagy hogy telnének be a
Írások, mert ennek így kellett lenni. Akkor monda
Jésus az Sídoknak. Milyen egy latona úgy jött el
énreám, hogy megfogjátok engemet, de ez a tül oráble
a' szerénységnek hatalma. Es akkor a' Janitványi min
El hagyák őt, és el futának. Es egy némű némű
Jésu követi vala őt, két gyolcsban meztelen tükör
tá vala magát, és megfogák az Jsiat, eo pedig
nekik hagyván az gyolcsot, meztelen el futá kö-

Act. T. 12.
zülők. Az Sereg' pedig és az Sídok
dolgoz megfogák Jesuat, megkötözték őt, és elv-

először vették Annás Püspökhöz, ki Jpa vala
Caiphasnak. Vala pedig az Caiphas, ki tanácsot
adot vala az Sídoknak, hogy job volna egy ember
nek meg' halni a' népért. Követik vala pedig
trunkot két Janitványi társul, Simon, Péter, és János.
János pedig mivel ismeretiben vala az Papifjedelem
iek, be menesésszal az Palotában. Péter pedig
áll vala kívül az Pitvarban. Mikor az ajtó tartó
szolgálat láttá volna Pétert, mondta önéki: Te is
az Embernek Janitványi közül valo valál? Meg
ragadá Péter ezt mondván: Asszonyi állat nem

adott még ne ígyani. Avagy hogy teljének be a
Írások, mert ennek így kellett lenni. Akkoron monda
Jesús az Sídoknak. Milyen egy latorra úgy jöttél
énreám, hogy megfogjatok engemet, de ez a tül orálok
a' szeretésnek hatalma. Es akkoron a' Tanítványi min
el hagyák őt, és el futának. Es egy némű némű
Jésu követi vala őt, ki gyorsan meztelen tálk
tá vala magát, és megfogák az Istát, eo pedig
nekik hagyván az gyalcot, meztelen el fut a kö
zülök. **Acta Tertia**
Az Sereg pedig és az Sídok
fogják meg Jესut, megkötözték őt, és elv

először viték Annás Püspökhöz, ki Ipa vala
Caiphasnak. Vala pedig az Caiphas, ki tanácsot
adot vala az Sídoknak, hogy jöh volna egy ember
meghalni a' népért. Követik vala pedig
trunkot két Tanítványi társul, Simon, Péter, és János.
János pedig mivel ismeretiben vala az Papifjedelem
iek, bemenesesszal az Palotában. Péter pedig
áll vala kívül az Pityarban. Mikoron az ajtó tartó
cányzo látta volna Pétert, monda ő neki: Te is
az Emberek Tanítványi közül való valál? Meg
adta Péter ezt mondván: Asszonyi állat nem

Vagyok. Sem tudom mit mondasz. Keresnek vala

penig' hamistanyokot Ur-Jesus ellen, hogy ötöt meg

ölnék, de nem találják vala. Végre jövének

két hamistanok, kik mondának: Mit hallottuk hogy

ez az Ember azt mondotta: El ronthatom az Istenek

Templonját, és ismét harmadnapon fel épitem ötöt.

Jesus pedig csak hallgat vala. Fel kelvén az Papi-

szedelem monda Jesusnak: Semmit nem felelsz

ez tanubizonyságokra? Jesus pedig semmit nem

felele neki. Illeg kerde ötöt ismét az Papi fejs

delon mondván: Ki engem tegeged az elő

Menre, hogy megmondgyad mi nekünk, ha te vagy

az Christus, Istennek Szent fia? Mondá neki fe-

sus: Te mondatál mert én vagyok. Akkoron az

Fő Pap meg Szakasta ruháját mondván: Károm-

lást szolla. Mi szükség immár az bizonyosságokra,

iménost meg hallatok az ő káromlását, mi tized

tű néktek? És minyádon fel kiáltának mondván:

Mélto az halálra. Akkoron azok kike tarhák

vala Jesusot, ötöt arczul póklósék és nyaken vették

némellyek pedig beköték szemeit, és arczul ütök

vala mondván: Propheeták Christus, és mondván

meg' kiczoda úte mostan tégedet. Mikoron az

Szolgák tüzet tettek volna az Palotában, fűtőzük

vala mert hideg vala. Simon Péter is közöttök áll

vala, és fűtőzik vala. És mikoron látta volna ötöt

más Leányzó, kezdé mondani azoknak, kik őt álnak

vala, Ez is az Názarethbéli Jézussal vala, Meg

tagadla ismet Péter, hogy nem tudná ki volna, és

soha nem ismerte volna az Embert. És az Sol-

gák közül is némelyek, kezdék neki mondani:

Bizony te is azok közül való vagy, mert még az

szodis meg' mutatja, hogy Galilaeából való vagy.

Monda neki egyik az Szolgák közül, monda

nekem sága, kinek Péter elragyja vala fűtőt. Nem

de nem látalaké én tégedet az Kőnthon ővélle?

kor Péter hamuateris kezdé gámmi és alkozottu,

hogy soha nem ismerte volna az Embert, jót fűtőt szollat

nának. És mindgyanant az Kőnthon szollat. És meg' fordult

ván Jézus tekente Péterre, és meg' emlékezteté Jézusnak

beszédéről, melyet mondott vala, hogy minnekkévé

az Kákas szollana, ha nem az meg' Jézusnak engem

Es ki mienven onnan Péter, nagy keseruesen.

Sira

PARS SECYND

meg' kiczoda úte mostan tégedet. Mikoron az

Szolgák tüzet tettek volna az Palotában, fűtőzük

valá mert hideg vala. Simon Péter is közöttöle áll

vala, és fűtőzik vala. Es mikoron látta volna ötöt

más Jeányzo, kezdé mondan azoknak: kik őt álnak

vala, Ez is az Názarethbéli Jéussal vala, Meg

tagáclá ismer Péter, hogy nem tudná ki volna, és

soha nem ismerte volna az Embert. Es az Sol-

gák közül is némellyek, kezdék neki mondan:

Bizony te is azok közül való vagy, mert még az

Szolgák is mondták, hogy Galilaeából való vagy.

Monda neki egyik az Papok szolgái közül, annak

rakonsága, kinek Péter elvágta vala fülét: Nem

de nem látszálaké én tégedet az Kertben ő velle? Ak-

kor Péter harminczoris kezdé eskünni, és átkozodni,

hogy soha nem ismerte volna az Embert, ki felöt szolla-

nanak. Es mindgyarast a' kakas szolla. Es meg' fordul-

ván Jéus tekinté Péterre, és meg' emlékezék Jéusnak

beszédéről, mellyet mondott vala, hogy minekelőtte

az Kakas szollana, háromszor meg' taggadcs engemet.

Es ki mentén onnan Péter, nagy keservesen.

PARS SECYND

Reggel pedig lévén össze gyűlenek az Papok
jedelmek, az Írástudók és mind az népnek vene-
rű Jézus ellen, hogy ötöt meg ölnéjék. Mondának
azért minyájon: Te vagy azért az Istennek Fia?
Jézus pedig mondta nekik. Iú mondjátok. Ok pe-
dig mondának: Mi szükség' től tanukra; mi magunk
hallottuk az ő szájából. És fel. kelvén az sokaság,
kötözre viték Jézust a Tisztartónak, Pontius Pilá-
tüsnek kezében. Akkorán látván Judás, ki ötöt el á-
rulta vala, hogy el kárhozot volna, meg' fémén ma-
gabán, meg' vitte az Sídoknak az harmincz ezüst
pénzt. És elment el árulván, az igaz várt.

Ok pedig mondának: mit gondolunk mi velle, ám
te látsad? És elvetvén az pénzt a Templomban, elmen-
vén fel akasztá magát, és két félé hasada, és az ő
béli ki omlek. Az Papok pedig viték a harmincz
ezüst pénzt és mondának: Nem illik hogy az Isten
ladájában legyünk őket, mért vémek árra. És taná-
csot tartának felölle, és meg' viték egy Fazakasnak
mezejét velle, az Jövevényeknek temetésekre. És
hivattaték az a mező vérének mezejének, mind ez
ma' napiglan. Akkorán bétélek az Írás melly
ezt mondgya: És viték ugyan az harmincz

Ezüst pénzt, az meg becsültet Gmstusnak árát,

És adakast a' fazakasnak mezejében az mint el

rendelte énrollám az Ur Isten. **Alh** Reggel azén

virek Jესűst Pilátushoz, és az Papok be nem men

nek az Itélő házban, hogy meg ne fenteztetne nek

de hogy megli ennek a Hűsvéti haránt, Ki mene

zért Pilátus hozzájok mondván: Miben vádolyán

ez embert? Mondának ő neki. Hacsak Ember bi

nős nem volna, semmikeppen te neked nem álltu

volna ötöt, Monda neki Pilátus: Végyétek hát tu

Es a' tő törvények Szerént, Itellyétek meg ötöt. mon

dának erre a' sidok, Nekünk nem illik senkit meg

ölnünk, Mondának ismétlen neki: Ezt találtuk

fel hogy az mi Hűpünket el fordította, Es meg til

totta Császárnak adot adni, és magát Királyá

tőne, Be' mene azért Pilátus az Itélő házban, és

meg kérde Jესűst mondván: Te vagy e azért az

Sidoknak Királyai? Felele neki Jesus: Te ma

gattól mondolte azt, vagy egyebek mondották

én felöllem te neked? Monda neki Pilátus: Mi

nem Sidó vagyok én, az te Nemzeted és az Pa

pok attanak tégedet ennekem, Mit eselkedel?

Felel

Felelő neki Jézus, Az én Országom nem ez világi

Ország, ha pedig ez világból volna az én Országom, bá-

zonnyal az én szolgáim vitézkednének, hogy ne adhatta

volna a Sídok kezében. Mondta neki Pilátus. Ak-

kor király vagy te? Felelő neki mondván; Te monda

mért Király vagyok. Ennám születtem, és azért

jöttém ez világra, hogy bizonyságot tegyek az iga-

rságról. Minden azért valaki az igazságból va-

gyon, hallgattya az én beszédemet, Mondta neki Pi-

látus. Micsoda az igazság? És mikor soká-

ban vádoltatnék az Sídoktól, Semmit nem felele-

tekik. Küldé pedig Pilátus ötöt Heródesnek, mert

is az udoban Jénusátemben vala. Látrán pedig

Heródes igen örüle rajta, mert sok üdötől fogva ké-

ánta vala ötöt látni, és reméli vala hogy valami nagy

sudát tenné ő előtte, és kérdi vala ötöt sok beszéddel,

de Jézus nem felele semmit ő neki. Tszólván pedig

ejérusiában öltözteté ötöt, és megküldé Pilátusnak.

Es megbarátkozának Pilátus és Heródes az na-

yon, mert annak előtte haragban valának. Pilátus

pedig össze híván az Papokat, és mind az kösség

monda ő nekik. Semmi vétke nem találók ez Embertől

meg büntetvén azért el éresztém ötöt: szokások

pedig tünétek, hogy az Innep napon egy foglyot

bocsátsák el tünétek, mellyiket akartjátok azért,

hogy el bocsátsam tünétek? Barabásté avagy az

Prisztust, az Sidoknak Királya: És fel kiáltamind

az egész sokaság mondván: Nem ezt hanem az

Barabást, Ulvén pedig Pilátus az ítélő székeben, ha-

za küldése felelése mondván: semmi közöm ne legyen

te neked azzal az igazsal, mert ez éjjel álmainban,

sokat szenvedtem ő erette. Pilátus azért szollán:

Mit akartok azért hogy cselekedgyem

az Jéssus sal, kit mandotok sidok Királynak?

Azok pedig fel kiáltának mondván: Jézic meg, fe-

zicz meg ötöt. Pilátus harmattörts monda nekik: Mi

gonoszt cselekedett? Semmi halálra való okot nem ta-

lállok ő benne. Ők pedig annál inkább kiáltának vala

mondván: Még Jézitellék. Akkor Pilátus igen

meg östörözt Jéssust, az Vitézek pedig öltözteték ötöt

veres bársony palástban, és tövisből font Koronát nyo-

mának fejében, és nád szalat adának job kezében, és

csufolván térdre esnek vála előtte, és imádgya-va-

la, és üdvözlik vala ötöt mondván: Üdvöz légy

Sidoknak Királya. És arzul pókdóvik vala, és ve-

rik vala ötöt, és az nád szalot ki vették vala kezéből, és

venik vala feje véle; ki mēne ismét Pilátus hozzájok

és mōnda ō nekik; Ime ki hozom ötöt tūnéktek, hogy

meg tudgyátok hogy semmi hatalma valo okot nem ta-

laltam ō benne; Kijőve azért Jēsus viselven a' fōvisko-

ronát, és az bōrsōy Palastot, és mōnda Pilátus; Ime

az Ember. Mikor on azért láttak volna ötöt, kiáltják

vala minyájon, Fészicz meg, fészicz meg ötöt; Mōnda

ezék Pilátus; Vegyētek ti és fésziczētek meg ötöt.

Felelének erre a' Sidok. Nekünk tōvényünk vagy on,

és az szerēnt meg kel halni, mert Istennek járvi tōtte ő

magát, Mikor on ezt hallotta volna Pilátus, inkább meg

felemlék. Bē mēne azért Pilátus az ítélő ház ban, és

mōnda Iēsusnak; Honnét valo vagy te? Jēsus pedig sem

mit nem felele neki; Mōnda azért Pilátus; Nekem nem

felelsz; Nem tudod é hogy hatalmam vagy on, ^{ennek em} tegedet

el crejstenem; Felelének Iēsus; Nem volna te neked

én rajtam semmi hatalmad, ha onnan fellyül nem adat

volna te neked; És ennek okáért az ki engemet te ké-

zedben adot, nagyobb bűne vagy on; És ez okáért

okot keresvén Pilátus, hogy őt eleresztene, Az si-
clók pedig üvöltöttek vala mondván: Ha ezt elereszted
az Császárnak nem lesz barátja, mert valaki királyá-
t teszi magát, ellenre mond az Császárnak. Mondá né-
kik Pilátus: Az ki királyotokot feszítsé meg? Felelé-
nek az Papok: Nincsen királyunk, hanem csak Császár-
unk. Látván pedig Pilátus, hogy semmit nem használ-
na, akartán eleget tenni az népnek, azt ítélé, hogy az mit
keránnának az lenne, és azért vizet kére elé, kezeit
meg'mosta mondván: En ártatlan vagyok ez igaz-
ságomatok. És felhívta mind az

egész sokaság mondván: Az övére legyen mű rajtuk,

és az mű fiainkon. Akkoron Pilátus halálra ítélé é-

sust, és adta kezekben hogy az ő kívánságok szerint

meg'feszíttetének. Barabást pedig elereszték nekik.

Vala pedig az Barabástól valy. Akkoron az vitézek

fogták Jესust, és le vonák róla a bársony palástot, és

az maga ruhájában öltöztették. És vállára adának

Egy nehéz kereszt fát, hogy az feszíttésnek helyére

kivinneje, És mikoron elfáradván nem bírja, ta-

lálnak egy Gyrénébeli embert, hogy a' mészáról jőne,

és azt képzénitték hogy a' keresztet vinneje.

Követi vala pedig Jézust férfiaknak, és Asszonyi al-
latoknak sokasága, kik keseregtek és sirattak vala ő-
től. Jézus pedig reájok fordulván mondanékik: Jenu-
sálemmeko Léányi, ne sirassatok engemet, hanem tő ma-
gatokot, és az tő magasztalókat. Mert ime eljőnek az
napok, kikben azt mondgyátok. Boldogok az me-
clők, és az mehek kik nem szültek, és az emlők kik
nem szoptattanak. Akkoron kezdik ezt mondanai szá-
kadgyatok feánk hegyek, és halmok fedgyetek el inu-
ket, mert ha cinys fán est mivelik, az asszunak
halálát. Jenu-
Mert vala pedig ő velle más

Két gonosz tévő kis, hogy megfeszültesselek. És vitte
Jézust a' köffasztó helyre, mellyet Sionul Gulgótának
hívnak, és adának innya eczetet, mirtahal és epével. Éle-
gítet, és mikoron meg'kötölt a volna, nem akora innya.
Es akkoron feszülének meg' ő mellett, két Latrot, Egyi-
két job kez felől, másikat bal kez felől, Jézust pedig
középhen. Es ot betelék az irás melly azt mondgya:
Es az alnokok között számláltaték. Es monda Urunk
Jézus a' keresztfán, En mennyei szent Attyám! bocsásd
meg' nekik, mert nem tudgyák mit mivelnek. Meg-
rá Pilátus az ő halálának okát, és helyhez tette

félben mondván: NAZARETHBELI JÉSZUS SIDA-
NAK KIRÁLYA. Vala pedig írva: Sidonul, Gó-
gúl és Deákul, Ezt pedig az írást sokan olvassák vala-
mert közel vala az Városhoz az hely; Mondának pedig
a' fő Papok Pilátusnak: Ne írj Sidók Királyának, hanem
hogy ő mondotta magát Sidoknak Királyának; Felele-
nek Pilátus, Az mit megírtam, megírtam; Az vitézek
pedig véve az ő ruháját, és négy részre oszták, min-
deniknek egy egy részt, és az kötöttis; Vala pedig
az kötöttis varrások nélküli való merő szövés; Mondának
az fő Papok: Ne írj Sidók Királyának, hanem

Sorsot reája, hogy beteljesedjen az írás, melly azt mon-

gya: Megoszták közöttök az én ruháimat, és az én köt-

tősmre sorsot vetének; Allanak vala pedig az Jézus ke-

réstfaja mellett, az ő Anyja Mária, és több szent Aszszonyok.

Mikoron pedig Jézus látta volna az ő Anyját, és a' Ta-

nitvánt, kit szeret vala otállani; Mondá az ő Anyja:

Na; Jmé Aszszonyi állat a' te fiad; És az után mon-

da a' Tanitványnak, Jmé az te Anyád; És az orától

fogva a' Tanitvánt övére fogadá; Kik pedig azon

elő mennek vala, szidalmazták vala, fejeket czorál-

ván rajta mondván: Váhtek ki elrontod az Istent;

Templomát, és harmadnapra építtesz, Szabadi-

csics még most magadot, ha Istennek fia vagy, szab-

le az kereszt sírját. ~~Bizony te Istennek fia vagy, szab-~~

~~adics még most ötet, ha kedvelli ötet, mert azt mondotta: En Isten-~~

~~nek fia vagyok. Ezenképpen az főnépek is csufollták~~

~~vala mondván, Egyebeket még szabadított, szabadicsa~~

~~még most ő magat, ha Istennek fia, és hisziünk ő benne.~~

~~Azonképpen az latrok is kikvélle egygyütt fel fésztekkel~~

~~vala, szidalmazták vala őt. Egyik pedig az latrok~~

~~mondván: Hát te vagy az~~

^{most} Kristus, szabadics még magadot, műnkötis magaddal.

Az másik pedig keddivalá őt mondván: Bizony te

sem féled az Istent, ki ugyan azon kárhoztatásban vagy,

mű pedig méltán kemedgyük, mert az mű gonosz sa-

lekedetinknek jutalmát veszszük. Ez pedig semmi

gonoszt nem tölt. És mond vala Jánosnak: Uram

emlékezzél meg'rollam, mikor jutandasz az te Or-

szágodban. Mondá neki János: Bizony nem dom te

leked, ma velem lesz. Páradicsomban. Vala pedig ugy

mint hatod'óra, és nagy sötétség lőn mind az egész

göldön, hat órától fogva mind egész kilencz óráig
lan, és kilencz óra felé nagy felzavarral kiáltá Jé-
sus.

Elmunka Zabolani és az
mondván:

En Istennem! mire hagyja

el engemet. És némelyek az ott állók közül monda:

nak! Az Ilyest hja ez. Midván pedig Jé-
sus hogy

mindenek bétellyesedtek volna, hogy bétellye.

sedgyék az Irtas monda: Szemjuthozom. Vala pedig

ofedgy edény tellyes ecettel, és megtöltének egy spon-

gát szorcel, és ujjokat, és nyultak szájához hogy

pedig megfostokta volna monda
nagy felzavarral kiáltá monda

on: En Szerető Atyám! az te kezédben ajánlom az

lelkemet, és hogy ezeket mindotta volna, lefűe-

ezt fejet, és lelkét ki bocsátá. És imé a Templom-

ak árnyék tőrtő kárpitya két felé hasadla, tetőjől

fogva mind az allyaig, az föld megindula, az kö-

szeklek le szakadozának, és a koporsók meg nyilár-

nak, és sok szenteknek testek kik elálutak vala, kei

övének az koporsóbol, és a feltámadásnak utána,

éltének az szentek. Városban, és sokaknak meg

éltének. Mikor pedig ezt látá volna az

mindogy monda: Bizony ez ember Istennem

fiavala. És a több sokaság venni vala mellyét. Allanak

vala pedig távol az ő ismerői. És a több ment Afszonyok, kik

Galilaeában is szolgáltak vala neki. Kik között vala

Maria Magdolna. És többen sokan kik ő velle Galilae

ából, feljöttek vala Jerusálemben. Az Sidelok azért

hogy a nagy Innepesi vala; hogy ne maradnának a ha

siek a fán szombatra, kérék Pilátust hogy meg'törten

nének szarok, és levétenének. Eljöttek azért az M

kéz; az elsők meg'törék szarait, és a másikat is,

ki meg'sejtette vala velle. Jeshoz pedig mikor

látta volna hogy minden meg'holt vala

nem törék meg az ő szarait, hanem edgyik Vitéz lán

csával, az ő oldalát meg'öklelé. És leg'ottan véres víz

folya ki belőle. És aki ezt látta, tanubizonyosított lón

rolla, és tudgyuk hogy igaz az ő tanubizonyysága.

Lőnek pedig ezek hogy az irás beteljesednék. Szon

tör meg ne törjék ő benne. És ismét más irás

mondgya: Meg' láttak kitálatl oklelttenek. És

mikor on este felé volna, eljőve egy gazdag' Josph

zeni ember, ki Arimatiából való vala, tisztesség béli.

andás, jó és igaz ember, ki a Sideloknak tanát

látta. És mikor látta volna hogy minden meg'holt vala

hátot vala. És a több meg'törék szarait, és a másikat is,

ki meg'sejtette vala velle. Jeshoz pedig mikor

tushoz, és megkérte tőle Jézusnak testét. Pilátus pe-
nig, mikor megértette volna, hogy immár meg halt vol-
na, igen csüddallya vala. Levére azért Joseph Jé-
susnak testét az keresztjáról, tiszta gyolcsban tá-
karáptot. Eljőve pedig Nicodemus is, hozván ché-
ga kenetet úgy mint száz fontot, és megkenék azzal
Jézusnak testét, és gyölcs lepedőben takarék ötöt, az
mint szokások az Sídoknak temetkezni; Vala pedig
oda közel egy kert, és az kertben egy ny koporso, ki-
ben meg senki nem temetkezett vala, azt Joseph ő maga:
nakából felforgatva vala, és abban helyhez teték
a koporsót, és nagy követ fordítván a koporsó

ajtájára, elmenének onnét. Az Aszszonyi álla-
 tok pedig nézik vala a kaporsót, mellyben Jánosnak
 estét tölték. Az nagy Innepen pedig a Szombaton, ve-
 teg' lőnek az Mennek poronsólattya szerént. Másna-
 pon pedig melly az Innepnek esti után valo vala, őz-
 ve gyűlenék a fő Papok, az Irástadok és a Népnök
 venei, és menének Pilátushoz mondván neki: Uram
 meg' emlékezünk tolla, hogy ez család még élteben
 ciot mondotta, hogy harmad napon halottaiból feltá-
 madna; Poronczollyád azért, meg' erősíteni a ko-
 mat, tellyes harmad napig láni, mert nétalám el

hogy kenyerezhetnénk. Az mi Atyánk vétkezének
és elmultanak, és művisellyük az ő gonoszágokat, Szó-
gánk hatalmat vőlének műrajtunk, és senki nincsen
ki meg' szabadította minket az eu kezékből, Kezü-
ben hordozzuk vala a mi kényenünket, az ellenség elő-
ca Pusztaiban, Az mi bönünk ugymint a' kemence meg-
száradott, háborúság és kesenység miatt, Sidoság béli
Aszszonyok igen meg' gyáláztatának, és az Szűzek meg-
romlának Judának Városiban, Az Fejedelmeket ké-
zen fogva felakasztották, és az Vénkeket ország-
ból.

nem tisztelték. Az Hujakkal éktelenül élének, és az
Gyermekek a' fán meg' szórának. Az Vénke
az kapukban meg' fogyattozának, és az Leányok meg'
kevesedének örvendezőknek sokasága között, Meg-
fogyattozot az mi Szívünknek vigassága, és az mi örö-
münk szalonnai fordult, El esett a' mi Fejünknek éke-
sege. Saj! Saj! Saj! nekünk, mert jelette igen vétkez-
tünk. Annakokaért szomni lén bánatnak miatta az
mi Szívünk, és meg' homályosodának az mi Szemeink.
Sidoságban kit el orzlatál, Czalárdul jövrának ő be-
ne, Te pedig, U' Isten mind örökké meg' maradsz.

és a te biradalmad nemzetsegről nemzetsegre. De

miért Ur Isten hogymind örökké haragzol műveink,

és elhatalmunket sok időktől fogva. Térj meg min-

ket Ur Isten és hozzád térünk, ujjicz meg az mű időnket

mind kezdettől fogva. De elverettel műnket te tölled,

mert felette igen meg'haragudal. Jérusálem, Jémsálem

térj meg, térj meg, az te Uradhoz Istenedhez.

¶ Inekelőtte Sidoság, Babiloniának fogságába

viteték, és Jémsálem eltöreték, Jérémiás Paphéta le ült

sírván, és Jémsálem Városának tövencső pusztulása

ról, zomoru szírel eszt monda: Miképpen ál pusztán

csak onjon maga az Város, ki annak előtte sok néppel

vala tellyes, Tétetek ugymint özvegyé, Pogány népeknek

Aszsonya, Iontományoknak fejedelme, tétetek adó fize-

tője. Szüntelen való sírást tön évezeka, és az ő köny-

hullatási országán él le futának, Minzen néki minden ő

baráti közül, ki őtöt meg'vigasztalná. Minden ő baráti

meg'utálák őtöt, és ő néki lőnek ellenségi, Széinkivetésre

Kényszeríteték menni a Sidoság, nagy nyomorúságnak és

szolgálatnak miatta. Lakozék Pogány népek között, és

nem lele nyugodalmat. Minden ellenségi meg'fogák ő-

töt, nem különben mint erős és szoros utakon.

Jémsálem, Jémsálem, miért hogy még sém térj

meg' az te Uradhoz Istenedhez.

¶ Sink

Sionnak utai mind sirnak, ennek okáért hogy sen-
ki nem jöve fel, az Innen napra. Minden kapui le töretének,
és az ő Papi letelenek és az ő Papi felette szomoriak, az
szűzek is igen meg hervattak, és önön maga nagyon nagy
keserűségben. Az ellenség az ő fején győzedelmet von,
és háborgatója gazdaggá tétették, mert az Ur Istent igen
megvetették, számtalan sok bűneiért. Ő gyermeki ellen-
ség elől fogadta viteték; Elvételek Sionnak Leá-
nyától, minden kétség, és az ő fejedelmi hasonlok lőnek a p-
stában eledelt nem találkozik. Mert minden erőt
mind hatalmas ellenség elől elmenének. Jérusálem

Jérusálem, miért hogy még sem vész meg az te Uradhoz
Jénekedhez.

Még emlékezék Jérusálem az ő nyomorúságának nap-
idról, és gyönyörűségéről, kiből regtől fogva élt vala, Mikor
az ő népe ellenségnek kezében esék, és nem vala neki nyugodal-
ma; Játékot az ő ellenségi, és meg neveték az ő nyugodalma-
nak napját, Az ő fenelmeisége mindeneknél nyilván vala,
de még sem emlékezék meg iövendő ítéletről; Azért meggya-
lástaték csuda képpen, és nem lőn neki vigasztalója. Tekin-
meg Ur Istent az én nyomorúságomat, mert igen fel magasztaltaték az
én ellenségem. Jérusálem, Jérusálem! miért hogy még sem

sém térsz még a te Uradhoz Istenedhez.

És íképpen aláza meg az Ur Istent haraggyában Jénisálemet,

levet a nagy dűsösgéből, Sidoságnak minden ékeségét, és nem

emlékezék meg az ő lábai alatt való székről, nagy haragjának

idején. Megrontá az Ur Istent Sidoságot, és nem engedte ki.

Minden ellenségét Jácobnak eltöré, az ő haragjában, Si-

doságnak minden ékeségét földbe le hányla. Megrontá az

Országot és Fejedelmet. Letöré haragjában Sidoságnak

minden hatalmát, megvonta segítségét minden ő ellensége-

ről. És megemészte Jácob Országának minden szegé-

reit, mint egy rebessen egy lőng. Jénisálem, Jénisálem,

miért hogy hogy meg sem térsz még az te Uradhoz Istenedhez.

Megvonta jét mint egy ellenség. Még erősítte az ő jobb

karját Jénisálem ellen, úgy mint háborgató. És megölemm-

deneket Sion Leányinak sátrában, kik kérvénnyel váltanak

tekintetbe, és el borsáta az ő haragját mint egy égő tüzet. Az

Ur Istent lón mint egy ellenség, mert el pusztította Sidoságot, és

eltöré minden palotáit, és elrontá minden közfalait, meg-

pusztította Izrael Népeinek sírhalmát és bémattydta. El hányla

Sionra mint egy kertet, és el vesztehajtékát kiben lakik

vala. El felelt az Ur Istent Sionnak áldozatjairól, és in-

gerül. Megalkotta haragjainak bosszúállásában, az királyt és

Es az Papokat, Jemsálem, Jemsálem! miért hogy még sem

tesz meg az te Uradhoz Stenedhez

Elhányá az Ursten az oltárát, megátkoszá az ő Tem-

plomát, és adá ellenség kezében, Palotáinak erős kőfalait.

Kiáltást tő az ellenség Jn Templomában, mint egy Innepná-

pon; Gondolá az Ursten hogy elvesztene Jemsálemnek min-

den épületit, és nem térte meg az ő elvégzet akonattyait

az pusztításról. Eltörtek azért az környül való erős

minden kőfalival egyetemben. Be süllyesték az föld-

ben Jemsálemnek kapuit, eltörék erős zárjait, Az

és fogadalmakat elvették az Pogányok, kik kő-

mincsen az Stennak tőnéjre, mincsen az Rophéták,

kik Istent jövendőt mondának Jemsálem, Jemsálem!

miért hogy még sem tesz meg az te Uradhoz Stenedhez.

Ugyekppen homályosodott meg az háparány, és meg-

változott természet szerint való io színeben. Széllyel hánya-

táiták a Templomnak kőei, minden ucsáknak platszái-

ci, Jemsálemnek nemes magzati, ékes bek eresztet arany-

tal, Imé mely hirtelen eltörtének mint egy földből csi-

valt edény, kelt az fázélegyönto keserű készített. Még

is Sónkányok is kivetették az ő emlékeket, és szoptatták

az ő kollyókot. Az én népem Leánya pedig hinson

lön, az pusztában lakozó Kegyetlen. Stucz madon

hoz. Jerusálem, Jerusálem! miért hogy meg sem tén

meg, az te. Arahuz / Estenedhez

A szoptató gyermekeknek nyelnek, nagy szom-

nyoság miatt ragadainak nyekhez. Az apno gyermekek

kenyeret kérenek, ele nem vaila ki nekik adna. Kik

annak elötte nagy gyönyörűségben élnek vaila, meg o-

letének az utcákon. Es az kik iámak vala veres

báronban, az ganejokat éhségben öletgetik vaila.

Jerusálemnek verke, Sodomának és

Te el verze egy szem pillan

tanítványim ne féljetelek semmit mert én vagyok. Ur Isten

El méne az Christus Mennyrországban nékünk hebet

szerezni; Ditsiret Istennek. Mond. az az én Urunk

eret teremptő Ur Isten, látogasd meg elméinket;

töltsd be az te Szent lelkeddel, sziveinket meg ujjitván

Te vagy az egy örök Isten, az Christus által Szent Athánk

elő kutsó, tús, Szeretet, és mű lelklünknek gyámola.

Amikor be tellyesedet volna, az örvenedik nap, az

tanítványok egyetemben való akaratall minyájon ed

gyűvé gyűltének vaila. Ald. Isten az m. Urunk

Szólnak vaila külömb külömb nyelveken az Apostolok

Istennek nagyságos dolgairól. Dicsőre Istennek.

Communion Cantata
Mindenható Atya Isten, ki emberen könyörülvén
az Ur Christust megígéred, Irgalmas mi nekünk
Christus ki műértünk áldozat lén, Szent Atyát eng
telé meg mű nekünk. Oh áldot szent Atya Isten

kérünk téged hogj vigy minket: te magadnak, és
adnak igérz ismeretnek. Symbolum Christianum

Uls
Mi hiszünk az egy Istenben, Menynek, földnek
és az benne valoknak Teremtőjében, ki fiává minket
lasztot: ő testünkrol, és lelkünkrol, mindenkörön gondot
visel, minc édes Atya fiairól; Semmi azért nekünk
akaratja nélkül; mert mindenek vadnak az mi Istenuink

nagy hatalmában. *Uls* az kereszt sán ereünk áldozék.

Uls
Mi hiszünk Jézus Christóban, Istennek Fiában, az mi I
munkom; ki Istennek edgyetlen egy tulajdon Fia. Ki az idő
nek halyszágében, Szűz Máriától születék. Ot ellenségim
kön győzedelmet vön, és halottaitól fel támadó irások be
vont; kit mi várunk az iteletré.

Uls
Mi hiszünk az Szent lelkérő, ki az egy Istennek, és az
Christusnak Szent lelke, nyomorultaknak Vigasztalója,
ő minket visel, igazgat, tanít, biztat, és meg Zentel, hitek
gyülekezetiben; hol nekünk megváltatnak minden bű
neink Christust, Kivel jövődő fel támadásunkból trölke élünk.

Szent Esaiás Propheciának látnak szerént dicsőjlik.

Mindenható Úr Isten, az Angyaloknál egyetemben éneke-
vén, és mondván: Szent, Szent, Szent az Seregek Ura.

Mind ez, heles föld telhes az te dicsőségéddel minden
telempítője, Figalmaságokban kik bíznak az Krisztus
azoknak légy kegyelmes. BENEDICTVS.

Éldot az te Szent fiad, kit Maria Szentén fogada, ben-
lélektől, és tisztán Énté, Figalmaságokban kik bíznak.

AGNVS

Krisztus Istennek ártatlan Báránya, ki min-
den helyen Világok bűnét, teá vévén halált szenved-
tél, és a halálból, erős hittel bismokt, átvésél.

Áldjuk te Szent felső

nek, a föld nekünk az te Szent Telkedet, ki nekünk
ittéggd lévén, az te Szent akaratod szerént élyünk.

TE DEUM LAUDAMUS

Teged Isten dicsőjünk; teged Urnak vallunk.

Teged kegyes Atya Isten mind az egész föld tisztel;

Teged mind az Angyalok, teged mennyország, es minden

enne való hálmasságok. Teged Cherubin es Seraphim

Angyalok szatelen szoval dicsőinek mondván: Szent,

Szent, Szent, az seregeknek Ura Istene, Teljes

mennyország, es az föld felségednek dicsőségével, Teged

Propheciáknak dicsőit es számok. Teged Aposto-

knak szentek sokasága; Teged Mártíroknak

szentek serege dicin. Teged földnek

kegyességén keresztén nép igazán val színek tisztos

gával; Attyát; mentékheteleltségben, ki as te szent

fiadot; nekünk addad váltásunkra, Es azt as te szent

Lelkednek általa. Te vagy az dűtsőségnek halhatat.

lan Királya. Te vagy az dűtsőségnek egyedül tsak

magadrol valo bizony Isten; Te az emberi nemeknek

meg szabadulásáért szent fiadot ez vilagra bocsátad

Ki meg győzven az halálnak erejét, benned bizotok

meg nyitja Menyországának kapját. Kiti dűtsőség

gel, es igazsággal megh koronázzál: ültetéd Menyor

országod színe felől. Hiszünk hogj ő általa

minden dűty meg

szendőben meg iteled ez világot. Kérünk asént

zedet, legj segítségel as te szolgáidnak, kiket

szent fiadnak vérevel meg váltottál. Örök dűtsőség:

engedjed hogj szentíddel egyetemben meg aján-

lékoztassunk. Id vezits as te népedet Ur Isten: Es áld

meg as te örökségedet; Es bíjad őket: Es dűtsőségben

örökre fel magasztalljad, Tegeed felséges Ur Isten szim-

elen valo napon áldunk, Es dűtsőjük as te szent ne-

zedet, mind örökkön örökké; Méltostassál minket

azonként Uram Isten, minden gonosztól meg'öriz-

ni. Könyörülj Ur Isten mi rajtunk. Könyörülj mi

rajtunk. Legjen kegyeliséged Ur Isten mi rajtunk

minden órák te benned bizunk. Te benned biz-

Leoven & Luita Major

Er Istén tekénés reánk

Terento Mennya Atya Isten, Irgalmas

Vigasztalb megh B. Zelkeddel, Jelseges UR

Bocsásd megb' nekünk büneinket Felszger Ua

Legy kegyelmes mi nékiunk Feltárgcs UR J

Halgas meg a minket büntetőket. Felszög

21 Minden veszedelmétől Oltalmaz UR Jshu

Oleaceae gonofactol. Olcalmas UR Jm

halalol. Otradas MRJ

Handwritten text: *Handwritten text, possibly a signature or name, including "Handwritten text" and "Handwritten text".*

Anglo-Continental UK Ltd

Waldstein, minden er wildgeornheit

usdem, Jerusalem? nicht lang weg semt er z

1026. *Uradhor, Menedhor.*

*Amis per me Andream Gengely ch. H. Hym. Am. 1798
Die 1. Januarij Am. 1798 in Sch. W. (Lund)*

Sequentia Antiphonā Paschales

Idon nak fudás, ilyen jegget ada mondani, az kir

En meg szoktam látni, és az Christus fogjátok meg

Íkétperjona volt három napon, és három eszt

23. Gyet halnak gyomrában. Azonképpen leszén az

Embernek fia is az földnek birtoka. *hátom*

27. 2. 18. (Neben Kautschuk Göttingen)

Ez Christus meg' holt az mi bűneinkért, iz

szert, és el temetvén, és fel támadot ha

napon, irások szert. *Miel' zárdulánk fel a menny*

Az Istennel Angyala, leszálla az Menyből, és jött

ván az koporsóhoz, lefordítá az követ, és

ül vala: Ditsimétek az Isten, En' Isten

Bizony bizony mendum t'ri néktek, ha ki megtartja

az én beszédimet, halált nem lát örökre. Az mi bűne

El támadván az Christus meg' jelenék az o

ak, ezt mondván: Békesség legyen t'ri

Bizonyos beszéd ez, és méltó arra, hogy minden

en hűressük, hogy a Jesus Christus ez világra jött az

bűnösöket üdvözíteni. *Or' lezárja a menny*

Az bűnök. Soltgya az halál, de az Istennek aja

deka örök élet, az mi Urunk Jesus Chrustusnak ártalla.

Minden az ki fel magasztallja magát meg

alasztatik, és a ki meg' alázza magát fel magasz

talatik. *De' üljék az Ur, on' a menny*

Sequitur Antiphona in Paternum Domini

Ez Ur úgy jó ki, mint Or'is, mint hadakozó

u. miyfelet indít, zeug és avolt, diadalmas veszen az ő ellen

Musicae Hymni et Antiphona in Hymno

Az Istennek kik vagyunk, Atya Isten
adgyunk, ki könnyűen mi vagyunk. Szóval adá cseleked

Isten szeliktől fogottak, Szűz Máriától születek, van
inként meg is felfutottak, üdvösségünket elénk adták.

Dicsőítsék az Ur Istent, Christusként áltatta minden
ki minket meg is áld lelkeinkben, és vezén örök életben.

Megh eskün az Ur Davidnak bizalmasán,
nem áll el az mellől: a te agyvedőnek grófolásában,

A te király székében. *Alta is Jónás is*

Ertelmezzel is az hit mondó Angyalai Menyeri Seregnek

Kik dicsőít vala az Istent, és mened vala. Dicsőítsék ma

Minket, a földön békefegyver, emberekben jó akarat

Szüle az ő hat első szülöttet, és polai ruhában
örd, és le fűtete az jászolyban *Magys. 11.*

Antiphona Quirinus

A emberek és Angyaloknak nyelveken fűt
nek, de keretelen nem volna, olyan volna mind a zen
gő éres, és a pengő Czimbalom *Bildg. 11. 1. 2.*

Ivan vagyunk, nem csak kenyereit el az em
ber, hanem minden igével, az melly ki jó Istennek

Szajából. *Alta is Jónás is*

Isten kegyelmes mint Szent Söttyünk, ki vagy

Szent Világosság; Menemországban edgy Uraság

Kérünk teged halgass meg is minket

A Siomai hegyen a Szent István szobor

Vége a nagyajtai Gergely-család énekeskönyvének

